

се увеличилъ, щото взело да нѣма вече мѣсто за всичкитѣ по фурнитѣ. Нѣкои се принудили да дирятъ друга прѣхрана. Тѣ се обърнали къмъ цариградскитѣ градинари и почнали да се цѣнятъ при тѣхъ и да работятъ по градинитѣ на Вланга и по другитѣ грѣцки и караманлийски градини въ Цариградъ и околността му.

Изучени въ градинарството, лѣсковчани поискали сами да отварятъ градини въ Цариградъ. Но съмнителнитѣ гърци се уплашили отъ това ново българско нашествие и цариградскиятъ градинарски еснафъ отказалъ на лѣсковчанитѣ дозволение за отваряне градини.

Лѣсковчани слѣдвали лѣтѣ да работятъ при гърцитѣ, а зимѣ да се връщатъ въ Лѣсковецъ. Една зима — г. Гинчевъ не опрѣдѣля годината — нѣкои отъ тѣхъ, между които билъ и Гинчевиятъ дѣдо, Цане Бравичката, се запознали въ Търново съ единъ търновски търговецъ, който ходилъ въ Брашовъ да продава коприна. Лѣсковчанитѣ му укорили цариградскитѣ гърци, търговецътъ имъ похвалилъ Брашовъ и младитѣ градинари рѣшили да си опитатъ щастието въ непознатия за тѣхъ унгарски градъ. Слѣдущата пролѣтъ тѣ отишли въ Брашовъ, спечелили добри пари, върнали се, пакъ отишли и по тоя начинъ се почнало странствуещето българско градинарство, което и до сега трае.

Слѣдъ Брашовъ градинаритѣ почнали да ходятъ и въ Яшъ. Слѣдъ Яшъ и въ Букурещъ. Постепенно цѣла Ромжния била кръстосана отъ тия мирни завоеватели, които обаче, въ случай на нужда, знаели да замѣнятъ мотиката съ пушката. Г-нъ Гинчевъ утвърдява, че двама лѣсковчани, Маринъ Прапината и Георги Страшилата, които по врѣмето на Ипсилантиовото възстание имали градини въ Брашовъ, се били съ него, въ манастира Нямцулуй срѣщу яничаритѣ и спахиитѣ. Като имъ се свършили куршумигѣ, тѣ сѣкли паритѣ си, пълнили съ кжсоветѣ имъ пушкитѣ си, излѣзли на ножъ и си пробии пѣтъ. Когато е юнакъ човѣкъ въ работата, той е юнакъ и въ борбата. Много градинари били взели участие и въ нашитѣ възстания.

Съврѣменно съ разпространението си въ Ромжния, лѣсковчани почнали да отварятъ градини и въ нѣкои български градове, въ Шуменъ, Варна, Русе, Видинъ и Силистра, дѣто е имало турска войска, дѣто зеленчукътъ е ималъ цѣна. Скоро